

Текст № 19 Пөнеге / Пёнеге / Pönege

1. *Елакумбақ варкәкумбақ пәјага арагәсе.* 2. *Табыштјанан епна кыба мыла.* 3. *Табыштја көшкумбақ мадонт (мәдечле).* 4. *Елмадлади қәлакумбади мәтқәт.* 5. *Түджекумбақ елмадлауанды кунак вкат.* 6. *Ми лыбвалебе төнджай.* 7. *Таптел кундаңын қванджай.* 8. *Қөшкумбақ.* 9. *Елмадлади қәлакумбади.* 10. *Тел мор қурткумбаден мәтқәт.* 11. *Межалбәкумбадәт, ләракумбадыт, тракачкумбадет, а Пөнеге әмдакумба ондже мәтқынт.* 12. *Әмдле массәкумба: «Мат тау олом най пассада».* 13. *Кәмдесе сәрле олом.* 14. *Кәмдезе сәрымбат.* 15. *Әмнымба, и кәмдет най ологыт пасседимба.* 16. *Қwәдумба Пөнеге и қwәнба кыба малам амгу.* 16. *Төмба, а табла лакватчембадет.* 17. *Мөрокондыт аза медыкумбадыт.* 18. *Қатәлбат мәдап.* 19. *Варгә нанадет чаннымба.* 20. *Куд нында?* 21. *Ноп тау лыпватпа.* 22. *Авем, тi төндали?* 23. *А Пөнеге аджалгумба: Мат төндак Пөнеге.* 24. *Маштыт төвак амгу.* 25. *Ман олом най корван, пасседимба.* 26. *Кәмдызе сәрыккам, кәмде най пассада.* 27. *И төвак тiштай амгу.* 28. *Тi варгык мәдеп тазелджимбадыт.* 29. *Кыба мыла, ык тазелджимбад мәт, а то қwәлыт, сүрут әңн аза патчут.*

1. Жили были старуха со стариком. 2. У них были дети. 3. Они двое уходили в тайгу. 4. Дети оставались дома. 5. Наказывали детям, чтоб смиренно были (не шумели в избе). 6. «Мы очень поздно придём. 7. Сегодня далеко мы пойдём». 8. Ушли (они дв.). 9. Дети остались. 10. Весь день бегали в избе. 11. Плясали, пели песни, дрались, а Пёнеге сидел в своём дому. 12. Сидит и говорит: «Голова-то моя раскололась». 13. Черёмуховой верёвкой обвязал голову. 14. Черемуховой верёвкой обвязал. 15. Сидел, и от черёмуховой верёвки тоже голова его раскалывалась. 16. Рассердился Пёнеге и ушел ребятишек съесть. 16. Пришел, а они смеялись. 17. До сознания не доходит, хохотали без остановки (не прекращали). 18. Застучался в дверь. 19. Большая старшая сестра вышла. 20. Кто там? 21. Уже стало темно. 22. Мать, наверно, вы пришли? 23. А Пёнеге сказал: «Это я пришел, Пёнеге. 24. Я вас пришел есть. 25. Моя голова кружится,

раскалывается. 26. Черемошниковой верёвкой завязана была, черемошник тоже раскололся. 27. И пришел я вас съесть. 28. Вы шибко в избе шумите». 29. Дети, не шумите (не шалите) дома, а то рыба, звери в рот не залезут (т.е. не добудем).

1. Es war einmal eine alte Frau mit ihrem Mann. 2. Sie hatten Kinder. 3. Sie gingen beide in die Taiga. 4. Die Kinder blieben zu Hause. 5. Sie sagten zu den Kindern, dass sie still sein sollten (im Haus nicht lärmen). 6. „Wir kommen sehr spät zurück. 7. Heute gehen wir weit weg.“ 8. Sie gingen. 9. Die Kinder blieben alleine. 10. Den ganzen Tag liefen sie im Haus herum. 11. Sie tanzten, sangen Lieder, prügeln einander, und Pönege saß in seinem Haus. 12. Er sitzt und sagt: „Mein Kopf zerbricht.“ 13. Er umband seinen Kopf mit der Rute des Faulbaums. 14. Er umband ihn mit der Rute des Faulbaums. 15. Er saß und von der Rute des Faulbaums zerbrach sein Kopf auch. 16. Pönege wurde böse und ging Kinder fressen. 16. Er kam und sie lachten. 17. Sie verloren den Verstand, hörten nicht auf zu lachen. 18. Er klopfte an der Tür. 19. Die ältere Schwester ging [zur Tür]. 20. Wer ist da? 21. Es ist dunkel geworden. 22. Mutter, vermutlich seid ihr es? 23. Und Pönege sagte: „Ich bin gekommen, Pönege. 24. Ich kam um euch zu fressen. 25. Ich habe Schwindel, mein Kopf zerbricht. 26. Er wurde mit der Rute des Faulbaums umgebunden, Die Rute des Faulbaums ist auch gerissen. 27. Ich bin gekommen um euch zu fressen. 28. Ihr lärmt sehr im Haus». 29. Kinder, lärmt nicht (benehmt euch nicht mutwillig) zu Hause, sonst bleibt Fisch und Fleisch im Hals stecken (wortwörtlich: kommt nicht in den Mund) (d.h. Fischfang und Jagd misslingen).